

Het Parool

dinsdag 12 juli 2011

Bekeerd tot de Heer en rechts

BAS SOETENHORST Zelfverklaard conservatief Diederik Boomsma is een bezienswaardigheid in de politiek. Het CDA-duoraadslid timmert driftig aan de weg. 'Hertenvlees is puur biologisch.'

Marijke Shahsavari worstelde vorig jaar langdurig met een stem vóór of tegen de gedoogconstructie met de PVV. "Ik ben getrouwd met een man wiens ouders zijn gevlucht voor het regime in Iran," zei de fractievoorzitter van het Amsterdamse CDA in deze krant. "Mijn kinderen groeien op met een islamitische achternaam. Wat betekent dat voor ze? Dat zijn heftige vragen." Tegen heug en meug koos ze voor regeringsdeelname.

De Amsterdamse CDA'er Diederik Boomsma (Leiderdorp, 1978) had er minder moeite mee, al had het regeer- en gedoogakkoord van hem wel een vleug rechtser gekund. "Het gaat mij in veel opzichten niet ver genoeg, maar dit is wel een stap op weg naar een samenleving waar mensen minder afhankelijk zijn van de overheid," zei hij in De Groene Amsterdammer.

De politieke stijl van Geert Wilders is 'onbeschoft', maar dat maakt zijn analyse van de problemen niet minder waar, aldus Boomsma in hetzelfde blad: 'Natuurlijk zijn er veel moslims die niet beantwoorden aan hoe Wilders de islam schetst. Maar: is het de meerderheid die geschiedenis schrijft? Misschien een wat oneerbiedige vergelijking, maar er waren natuurlijk talloze Vikingen die thuisbleven en níet de wereld over reisden voor moord- en roofpartijen. Wie heeft het nu nog over hen?'

Diederik Boomsma (33) is duo-raadslid, een functie bedoeld om kleine fracties (het CDA heeft twee zetels) te ontlasten. Hij mag het woord voeren in raadscommissies, waar fractiespecialisten vergaderen met collegeleden. Als de voltallige gemeenteraad bijeenkomt, mag dat niet.

Ondanks zijn bescheiden status vestigde Boomsma het voorbije politieke seizoen de aandacht op zich. Hij tartte de grachtengordel met ingezonden stukken in de Volkskrant, gericht tegen het 'subsidie-infuus' van de culturele sector. De verheffende boodschap van de hogere kunsten 'verdraagt zich slecht met antiburgerlijkheid en het individualistische iconoclasme dat nog altijd veel modernistische kunst kenmerkt'. En: 'Moderne kunst is niet alleen onpopulair, stelde Ortega y Gasset (...) Dat is de verklaring achter het tenenkrommende lawaai van een twaalftonale compositie van Arnold Schönberg.'

Zoveel brutaliteit liet de culturele goegemeente niet ongestraft. Een pak ingezonden brieven volgde. Gerrit Komrij noemde Boomsma een 'gelobotomiseerde androïde'. Stephan Sanders omschreef hem als onderdeel van een Gideonsbende die 'de lessen van Mao en Stalin werkelijk heeft begrepen. Alles voor het volk. En wat het volk niet één, twee, drie vat, is links en elitair en dus onzinnig.'

Ook als duoraadslid scheidt Boomsma genoeg in provocaties. Hij werpt zich op als hartstochtelijk voorstander van de jacht op damherten, om de overpopulatie in de Waterleidingduinen te bestrijden. Hij doet niet mee aan de 'bambificatie' van de natuur. "Bovendien: hertenvlees is puur biologisch."

Boomsma is geboren en getogen in een liberaal gezin, waarin het geloof geen rol speelde. Pas in zijn studietijd werd Boomsma gegrepen door het christendom.

Hij studeerde biologie en milieukunde in Engeland, met tussendoor uitstapjes naar Spanje en Sri Lanka. Na zijn studie werkte hij bij Blue Ocean, een Brits bedrijf dat handelt in milieuvriendelijke brandstof. In 2004 keerde hij terug naar Nederland, na een afwezigheid van bijna acht jaar. In de tussentijd was hij niet alleen gelovig geworden, maar ook conservatief. Een zomercursus in 2004 bij de conservatieve Edmund Burke Stichting, waarvoor hij vandaag de dag in het bestuur zit, deed vervolgens het heilige vuur ontbranden.

Boomsma maakte indruk op de directeur van de stichting, Bart Jan Spruyt, later korte tijd rechterhand van Geert Wilders. "Hij sprong er uit met zijn algemene ontwikkeling en eruditie. Zeer uitzonderlijk, zeker voor zijn leeftijd."

Boomsma ziet de jaren zestig als de bron van vele kwaad, zoals hij in De Groene uitlegde: 'Door de banden met de gemeenschap door te snijden, hebben de zakelijke en politieke elites hun taak om cultureel betrokken te zijn, verzaakt.' Het gelijkheidsdenken is hem een gruwel: 'Als je het helemaal letterlijk neemt, dan is het idee van gelijke kansen een totalitair idee. Om dat te bereiken móet de staat wel ingrijpen.' Boomsma is voor een kleine overheid, die zich focust op veiligheid, de immigratie beperkt, mensen zelf verantwoordelijkheid laat nemen en oog heeft voor de 'westerse Leitkultur'.

Na zijn terugkeer uit Engeland haalde Spruyt hem naar het weekblad Opinio, dat Jaffe Vink met geld van ict-ondernemer Roel Pieper van de grond had getild. "Het waren misschien wel de twee mooiste jaren van mijn leven," zegt Spruyt als hij terugblijkt. "Met z'n drieën timmerden we elke week dat blad in elkaar. Diederik was er altijd als eerste. Ook in de omgang is hij heel prettig. Als je hem ziet, lijkt het of de zondeval nooit heeft plaats gevonden."

Toen Opinio failliet ging kon hij aan de slag als fractiemedewerker van het CDA in Amsterdam. Toenmalig fractievoorzitter Maurice Limmen, tegenwoordig vice-voorzitter van het CNV, loopt met hem weg. "Ik beschouw hem als een politieke vriend. Iemand met een goede pen, inhoudelijk sterk, een groot talent."

Boomsma's visie op integratie sluit goed aan bij die van Limmen, die als een horzel het beleid van burgemeester Job Cohen te lijf ging. Limmens opvolgster Shamsavari voert veel meer een middenkoers.

Of Diederik Boomsma zich daarbij op zijn gemak blijft voelen, moet blijken.

1978

Diederik Boomsma wordt geboren

2004

Bekeerde Boomsma keert terug in Nederland